

der er omtalt, har jeg ikke Videre at bemærke; kun vilde det maaffee være ønskelig, at der blev nebsat et Udvalg i Sagen, saafremt Loven mulig skulde findes at trænge til Ændringer. Disse Ændringer maatte da vel navnlig gjælde § 3, som jeg tilstaaer, at jeg ikke kan give min Stemme, saaledes som den nu er affattet. Meningen af denne Paragraf, saaledes som den høitærede Indenrigsminister har forklaret den, kan vistnok let udtrykkes paa en ganske anden Maade; thi paa den Maade, den nu er affattet, er den støvende og ikke stemmende med Grundlovens bestemte Udtryk. En anden Affattelse vil jo let kunne tilveiebringes ved et Ændringsforslag.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 34 Stemmer.

Formanden: I Henhold til, hvad der er udtalt under Diskussionen, skal jeg afvente, om der gjøres Forslag til Nedsættelse af et Udvalg i denne Sag.

Saks: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg af 3 Medlemmer.

Masmussen: Det Forslag vil jeg tillade mig at understøtte.

Strøm: Jeg vil nok stemme for, at der nedsættes et Udvalg, men idet jeg gør det, vil jeg udtrykkelig bemærke, at det ikke er af Hensyn til de Indvendinger, der ere gjorte mod § 1, hvilken jeg efter de fremkomne Udtalelser maa ønske, bliver staaende uforandret, men af Hensyn til § 3, og vil jeg da foreslaae, at Udvalget kommer til at bestaae af 5 Medlemmer.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det sidstnævnte Forslag med 26 Stemmer mod 12. Det første var dermed bortfaldet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Udkast til Lov,

indeholdende nærmere Bestemmelser om Afholdelsen af de i Lov af 23de Januar 1862, angaaende Foranstaltninger til Husdyr- og især Hestavlens Fremme, foreskrevne Hingsteskuer.

Carlson: Dette Lovudkast gaar ud paa at faae fastsat bestemte Afholdelsessteder for Dyrskuer. Jeg troer imidlertid, at det ikke er hensigtsmæssigt ved Lov at fastsætte disse Steder, men at der derimod vel maatte kunne overlades vedkommende Lokalmyndigheder nogen større Indflydelse paa at bestemme, hvilke Steder der til de forskjellige Læder maatte anses for hensigtsmæssige. Jeg vil imidlertid paa dette Stadium af Sagen ikke yttre mig videre derom.

N. Knudsen: I Loven af 23de Januar 1862 er det fremhævet, at ethvert Amt i Regelen skal udgjøre et Hingsteskuedistrikt. Dette Princip maa jeg ansee for det meest heldbringende, hvorimod den Inddeling, der nu er foreslaaet, i det Hele taget vil ramme de forskjellige Amters temmelig uheldigt, og dette gjør saaledes, at Loven om Dyrskuerne, i Stedet for at virke heldigt, vilde faae en hæmmende Indflydelse. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at naar man f. Ex. seer hen til Thisted Amt, saa bliver dette Amt saaledes situeret, at man ikke lettelig der vil kunne afbenytte Dyrskuet, naar dette skal henlægges til et Sted som Struer, hvad der for Beboerne af saagodt som hele Amtet vil foranlede en sexten Miles Reise; dertil kommer, at man skal passere et Sund, hvilket i og for sig er en stor Ulempe, foruden at det vil kunne foraarsage et Ophold af flere Dage. Naar Dyrskuet saaledes var bestemt til en vis Dag, kunde der maaffee af denne Grund ikke komme en eneste Hingst fra Amtet. Dette vilde saaledes fra denne Side betragtet være meget uheldigt. Paa den anden Side kan den Indvending gjøres mod Loven, at, da de landøkonomiske Foreninger have vedtaget en Forandring i deres Planer, hvorefter der ikke skal uddeles Præmier til Hingste over 4 Aar, grundet paa, at ved